

també pot servir-nos l'insuflació pera enviar vapors i polvos medicamentosos a la caixa. Se fa ús en aquest cas d'un flasc de dues boques que continga la solució que hem d'emplear, i per dins d'ell se fa passar una corrent d'aire, que queda impregnat de la substància medicamentosa. En els casos d'atonía de la membrana, per exemple, en els individus lymphatics, s'obtenen molts bons resultats, segons Ladreit de Lacharrière, am l'ús de la tintura de iode, de l'amoniac i de l'acid acetic; en les secrecions molt copioses, particularment en els tuberculosos, són molt útils els balsàmics i l quitrà.

També s'ha posat en practica pels especialistes l'introducció dintre la caixa d'aquestes mateixes substàncies modificadores que en forma de vapors s'havien empleat abans, de vegades amb exit molt mesquí.

Quan en la caixa s'ha produït bruscament un escampament molt abundant, se fa indispensable una intervenció més quirúrgica. És millor, allavors, afavorir la seva sortida que esperar la perforació espontania del tympà. Aquesta operació s porta a cap amb una agulla especial o amb un petit bisturí de catarata. Si la membrana forma prominencia, se fa la punció en el punt més sortit; en el cas contrari, s'incindeix en la part posterior, paral·lelament an el manec del martell.

S'ha de tenir present que en aquests casos el forat del tympà s manté poc temps, perquè la membrana se cicatriza sempre rapidament a pesar dels esforços del cirurgià.

Pera mitigar els sorolls molestos s'han proposat diverses operacions, a qual més rara, com la secció del tendó o del muscle del martell, la destrucció de les adherencies, i altres.

El tractament local, ben dirigit, pera l'otiti purulenta chronic, dóna, per regla general, molts bons resultats. Per de prompte s'han de practicar varies vegades al dia injeccions deterives, a les que seguiran immediatament instilacions am solucions lleugerament astringents (alum, sulfat de zinc, de coure, acetat de plom, a la dosi de 0'05 a 0'10 per 100 grams d'aigua). Si l'olor del pus és forta, seran útils les solucions de iode, d'acid phenic, boric o de permanganat de potasa, i principalment d'hydrat de chloral al 1 per 100.

Aquí vindrà bé fer algunes consideracions sobre ls tympan artificials. En els casos de perforació considerable i de disminució de l'agudesia auditiva, s'ha tractat de corretgir aquesta funció tapant l'obertura anormal així que la supuració ha terminat. Les primeres tentatives en aquest sentit daten del segle XVII